

Sygn. akt: I C 268/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pleszewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Musioł
-----------------	----------------------

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Ewelina Mielcarek

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015 r. w Pleszewie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko K. P. (1) i K. P. (2)

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych K. P. (1) i K. P. (2) na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 20.953,07 zł (dwadzieścia tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote 07/100) z ustawowymi odsetkami obliczanymi od dnia 24 lipca 2014 r. do dnia zapłaty
- w pozostałym zakresie powództwo oddala
- zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 2.323,02 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia trzy złote 02/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania

Krzysztof Musioł

Sędzia SR

Sygn. akt I C 268/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie złożonym w dniu 23 lipca 2014 roku w postępowaniu elektronicznym, wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych K. P. (1) i K. P. (2) kwoty 39 716,12 zł złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 497 złotych i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400,00 złotych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z pierwotnym wierzycielem Bankiem (...) S.A. umowy o kredyt gotówkowy na podstawie której wierzyciel pierwotny oddał do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast strona pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz odsetkami w ustalonych w umowie terminach spłaty.

Zobowiązanie nie zostało uregulowane i bank wypowiedział umowę. W dniu 24 marca 2014 roku bank zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę sprzedaży wierzytelności, przenosząc na powoda prawa wierzytelność.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2014r. powód poinformował pozwanych o dokonaniu przelewu wierzytelności oraz wezwał do uregulowania należności.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powód wskazał, że dochodzi od strony pozwanej niespłaconej kwoty należności głównej w wysokości 20 094,25 złotych, odsetek umownych w wysokości 1420,28 zł, odsetek karnych w wysokości 17312,77 zł oraz kosztów w wysokości 30,00 zł, naliczonych przez poprzednika prawnego oraz odsetki ustawowe od kapitału w wysokości 20094,25 zł naliczone przez powoda od dnia 25 marca 2014r. do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie w wysokości 858,82 zł.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jarocinie.

W wyniku uzupełnienia braków pozwu przed sądem właściwości ogólnej powód podtrzymał w całości żądanie pozwu i jego uzasadnienie.

Pozwani stawili się na rozprawę i podali, że zaciągnęli kredyt ale nie w takiej wysokości. Wskazali też że roszczenie może podlegać przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 4 października 2007r. roku pozwani K. P. (1) i K. P. (2) zawarli z (...) Bankiem S.A. w G., którego następcą prawnym jest Bank (...) S.A. umowę kredytu gotówkowego nr (...) w wysokości 27 423,77 zł. Część kredytu została spłacona.

(dowód: umowa o kredyt gotówkowy z dnia 4.10.2007 roku k. 45-47, zeznania powoda k. 116, wypis z KRS k. 69-80)

W dniu 24 marca 2014 roku Bank (...) S.A. z siedzibą w G. zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność wynikająca z umowy z dnia 4 października 2007 roku. Z dołączonego do umowy zestawienia wierzytelności wynika, że przedmiotem cesji jest wierzytelność z umowy nr (...) a zaległy kapitał wynosi 20094,25 zł, odsetki zaległe w kwocie 1420,28 zł, odsetki karne 17312,77 zł, opłaty windykacyjne w kwocie 30,00 zł. Całkowite zadłużenie wynosi 38857,30 zł

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.03.2014r. z załącznikami k. 48-67, potwierdzenie przelewu k. 81)

Ustalenia powyższe poczynione zostały na podstawie przedstawionych przez powoda, wskazanych wyżej dokumentów oraz zeznań pozwanego, które w tym zakresie są zgodne z przedstawionym materiałem dowodowym. Pozwani przyznając, że zaciągnęli kredyt nie potrafili podać jaka zaległość pozostała z tego tytułu. W związku z powyższym, Sąd przyjął za wiarygodne twierdzenie powoda co do wysokości zadłużenia kapitałowego.

Sąd zważył, co następuje.

Na podstawie art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanego w miejsce banku (...) S.A. w oparciu o umowę przelewu z dnia 24 marca 2014 roku. Co do zasady przysługuje mu roszczenie w stosunku do pozwanego

w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności. W konsekwencji powód wywodzi swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Z uwagi na to, że zobowiązanie dotyczy dwóch dłużników ich odpowiedzialność jest solidarna (art. 366§1 k.c.). Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy w zachowaniu dłużnika nie występuje nic, co odpowiadałoby spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. W związku z takim zachowaniem dłużnika wierzycielowi przysługuje odszkodowanie. W przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego funkcję odszkodowawczą pełni odsetki (patrz: art. 481 § 1 - 3 k.c.), które przysługują wierzycielowi za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie powoda odnośnie należności głównej sformułowane zostało w sposób jasny, podlegający ewentualnej weryfikacji przez pozwanych i nie budziło wątpliwości sądu w świetle przytoczonych okoliczności i przedłożonych w sprawie dowodów. Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i judykatury prawa, jeżeli żądanie strony dotyczy również zasądzenia odsetek obowiązana jest ona dokładnie określić ich wysokość oraz czas obliczeniowy (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga. Postępowanie zabezpieczające. Tom I pod redakcją T. Erecińskiego. Wydanie 2. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis. Warszawa 2007, teza 17 do art. 187 strona 453). Tylko bowiem tak określone żądanie, pozwala z jednej strony sądowi zweryfikować jego zasadność, z drugiej natomiast gwarantuje pozwanemu, którym z reguły jest osoba nie posiadająca wiedzy prawniczej, realizację prawa do obrony oraz podnoszenia ewentualnych zarzutów. Powód dochodził w pozwie roszczenia, którego część stanowią skapitalizowane odsetki. Winien więc przytoczyć okoliczności faktyczne i uzasadnić wysokość tej części roszczenia. Na temat kapitalizacji odsetek wypowiedział się szeroko Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998/7/. Wskazał, że kapitalizacja odsetek w sensie potocznym jest czynnością rachunkową polegającą na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Jako kategoria prawna polega nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału. W ten sposób odsetki nie są już dochodzone obok świadczenia głównego, gdyż same stają się świadczeniem głównym bądź jego częścią. Powód nie podał za jaki okres, od jakiej kwoty i według jakiej stopy procentowej naliczał odsetki skapitalizowane umowne w łącznej wysokości 1420,28 złotych. Na powódzie jako profesjonalście spoczywa obowiązek jasnego, logicznego i nie budzącego żadnych wątpliwości szczegółowego wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego podstawy, w szczególności gdy drugą stroną umowy jest konsument. Sąd dokonał również weryfikacji dochodzonej kwoty 17 312,77 złotych z tytułu odsetek karnych naliczanych przez poprzednika powoda. Także w tym zakresie powód nie wskazał sposobu wyliczenia, przyjmując za pewnik dane zawarte w załączniku do umowy przelewu wierzytelności. Ponadto powód nie wskazał z jakiego konkretnie tytułu została naliczona kwota 30,00 złotych tytułem kosztów oraz za jakie czynności bankowe lub innego rodzaju, opłata ta została naliczona. **Analogiczne stanowisko jak sąd w niniejszej sprawie zajął Sąd Okręgowy w Kaliszu między innymi w wyroku z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie II Ca 199/14 oraz w wyroku z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie II Ca 215/14.**

Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione okoliczności uznać należało, że powód nie wykazał, zgodnie z treścią art. 6 k.c., że żądanie w części dotyczącej skapitalizowanych odsetek, oraz opłaty mu się należy w wysokości wskazanej w pozwie. Sąd uwzględnił natomiast naliczone przez powoda odsetki skapitalizowane od kapitału w kwocie 20094,25 zł, obliczone od dnia 25 marca 2014r. do dnia wniesienia pozwu w kwocie 858,82 zł. Są one weryfikowalne przy użyciu kalkulatora odsetek systemu LEX.

Pozwani są konsumentami a bank i powód profesjonalistami. Zobowiązanie pozwanych jako konsumentów winno być zatem wykazane w sposób jasny, jednoznaczny oraz szczegółowy i podlegać możliwości sądowej weryfikacji. Nabywając wierzytelność powód winien zadbać o jej należyte udokumentowanie i żądać od zbywcy dokumentacji źródłowej, z której wynikać będą poszczególne składniki tej wierzytelności. Dowody te z kolei winny zostać przedłożone przez niego w prowadzonym postępowaniu sądowym w celu wykazania swych twierdzeń.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i dokonał ich stosunkowego rozdzielenia, mając na uwadze to, że pozwany przegrał sprawę w 52,76 % (20 953,07 zł : 39 716,12 zł x 100). W niniejszej sprawie koszty postępowania wyniosły łącznie 4403,00 zł (opłata sądowa w wysokości 1986,00 zł, opłata skarbową w kwocie 17,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2400,00 zł). 52,76 % z tej kwoty stanowi kwota 2323,02 zł.

/-/Krzysztof Musioł

Sędzia SR